

Universitätsbibliothek Paderborn

Cavtio Criminalis, Seu De Processibvs Contra Sagas Liber

Spee, Friedrich von

Francofurti, 1632

22. Cur mutli iudices hoc tempore aegre reas absoluant, et si se per
torturam purgarunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11133

tot Sagarum Mater, quid mirum si præ
mœrore oculos effleuit, ne videre pos-
sit? O cæcitas nostræ gentis! Ecce ipsi-
met Iudices clare clamant: seruetur æ-
quitas, sequamur rationem, & Sagas
non comburemus. Non ego quid con-
tradicam scio; concedo enim: respon-
dere non possum. Itaque non iam mi-
ror cōsideratissimum Tannerum, quod
cum in suo commentario de Sagis dub.^s
modos collegisset eas efficaciter extir-
pandi, inter cæteros hunc quoque pru-
dentissime annotarit nu. 131. *Vt processus*
non nimis diu prorogentur, sed seruata Iuris
forma maturius expediantur, vel damnatis
reis & confessis, vel dimissis si qui per tortu-
ram indicia purgarint. Sed quid prodest
hęc editis commentariis monuisse? per-
gent nihilominus Iudices ut cœperunt:
nam causas suas habent, quæ sequenti
dubio dicentur.

D V B I V M X X I I .

*Cur multi Iudices hoc tempore ægre reas ab-
soluant, et si se in tortura purgarint?*

RESPONDEO, Nondum sæpe vidi,
M 2 et si

184 Dub. XXII. Cur multi iudices hoc tempore agi-
ent si multis in locis s̄ep̄issime videre po-
teram dimissam quæ in prima tortura
inficiando culpam, se purgasser. A-
gerrime ac vix sane absoluuntur, qua
seme! in carcerem receptæ sunt. Et vi-
deri poterat iustitiae hic zelus esse, &
quidam velut ardor virtutis. Sed absu-
vt tam immoderatum quid virtus ha-
beat, quæ non nisi inter eam lineam,
quam lex & ratio direxit, exercere vim
suam solet. Mihi ista potius videntur
esse:

PRIMO, Per fas & nefas habere vo-
lunt quas comburant, vt præcedenti
dubio iam dixi: qui nescio quis cæcus
impetus est, & seu illi seu Magistratus
culpam habent.

SECUNDO, Accedit quoque quod igno-
minia sibi fore fingunt, si facile di-
mittant, tanquam præcipites fuerint
in ea capienda & torquenda, quæ mox
innocens inuenta sit. Insero quod vidi
ante annos duos. Eram in loco, ubi ini-
tium dabatur inquisitioni Sagarum. Pri-
ma omnium Gaia, quod in pago suo au-
diret male, ob hoc vnum capta est, obi-
dem

reos absoluant, et si se in tortura purgarint? 165

dem torta est. Hæc in tormentis Titiam
defert, vt confortem, tantumq; valet v-
nica delatio, vt & Titia capiatur, & in e-
quuleum tradatur: Hunc illa superat &
constanter se ream negat. Interim Gaia
ad pyram educitur, vbi admodum pœ-
nitens, & ad mortem iudicio Confessarij
optime comparata reuocat delationem
Titiæ tanquam falsam, & vi tormento-
rum expressam, male se fecisse deferen-
do innocentem, nunc adeo paratam es-
se morte sua ob-signare se de Titia nihil
mali scire, cumq; iis verbis in flammam
intravit. Nihil tum erat causæ, quin Ti-
tiā dimitti conueniret, quam nec ca-
pere quidem oportuisset: dimissa ta-
men non fuit: obstabat enim quod dixi:
missitabant inter se iudiciales personæ
leuitatis se notam contracturos, si sic
Titia ad libertatem recurreret. Vah
quam res indigna, parumq; Christiana,
omni æquitati aduersa!

TERTIO, Lictor quoque dedecus ve-
retur tanquam arte sua ac tormentis
imperite functus, cum imbelli fœminæ
confessionem non abstulit.

M 3

QVAR-

QVARTO, Miscet se amor lucri, si in
capita plectendorum constituta pecu-
nia est, quam nolint imminutum iri.
Enimuero non omnes sancti sumus, aut
ita æque à continentia instructi, quin
subinde auri & argenti fulgor oculis ob-
ludat. Itaque quod non semel audiui &
indolui, quærunt omnibus modis ut rea-
sit quam esse volunt, compingunt in ar-
ctiora vincula, macerant squalore car-
ceris, domant frigore & æstu, submit-
tunt Sacerdotes, quales supra descripsi,
impetuosos, seu imperitos, seu olim
mendicabula, nunc Inquisitorum ser-
uos: retrahunt in noua ac noua tor-
menta, ac denique eosque vexant,
& affligunt, dum tot miseriis confe-
ctam tandem ad confessionem seu ve-
ram seu mendacem impellant. Neque
enim desunt inuenta pulcherrima &
expedita, ad repetendas quæstiones,
& conscientiæ lumen tantisper ob-
ruendum, etsi noua indicia non repe-
riantur, ut iam dicam. Lubet enim,
ne de lenitate mea nimia atque inscitia
rerum criminalium me pudefaciant,

acce-

reas absoluant, et si se in tortura purgarint? 167
accedere paulisper ad eorum partes,
& vel instruere minus eruditos, quibus
inuentis facere liccat quod lubet.

D V B I V M XXIII.

*Quo prætextu obtineri posse videatur ut li-
ceat tormenta repetere sine nouis
indiciis?*

RESPONDEO, Non vnuſ prætextus
est, quo Iudices laxioris conscienc-
iæ vti possint, & nunc strenue passim
solent. Sunt autem iſti:

PRÆTEXTVS I. Bartolus Iurisconsul-
tus in leg. vni. ff. de quæſt. vult esse poſi-
tum in arbitrio Iudicis, an repeti in E-
quuleum poſſit, qui in prima quæſtione
nihil eſt faſſus. Idem ſentit Baldus in
l. 2. nu. 10. ad fin. C. quod metus cauſa.
Idem Paris de Puteo, Marsilius, Catal-
dus, Menochius, & alij relati à Claro
& Farinacio quæſt. 38. num. 87. Rechte
& egregie plane ad Iudicium mentein:
dicent enim ſe ſequi ſententiam Barto-
li & Baldi, aliorumq; citatorum, & vbi i-
pſis lubebit, arbitrabuntur repeti o-
portere. Quod ſi dicas arbitrium Iudi-
cis

M 4